

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
 офиц. по 2 лв. на кв. см.
 сѣдебни по 1 лв. на дума:
 търг. реклами, честитки,
 некролози, об. за годежъ
 и др. по споразумение
 Абонаментъ 80 лева
 за година
 Адресъ: в. „Изтокъ“
 Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Въ името на България ГЕРОЮ, ГЕРОЙСКА СМЪРТЪ

(Изъ в. „Слово“—по случай празника на Балканската дивизия)

Изминаватъ 15 години отъ деня на най-тежката, а сѣще временно най-жестока и несправедлива присѣда, произнесена надъ племето ни въ Ньой. Ние изтърпѣхме 500 години тъмно и крвожадно робство. Двойно иго носехме: на ятаган и на расото. Какво сѣ проче, 15 години за нашето племе, за нашия духъ—за насилствено отнетитъ ни права! Ако ни е сѣдено, да смъкнемъ насилието сѣ насиле—и на тази повеля ще се подчинимъ.

Но, именно, тая развръзка не я желае българския народъ—мирния, честния и великия, въ борби и страдания, български народъ. Напротивъ—надаваме викъ за ревизия и протѣгаме рѣче за разбирателство. Това сѣ реални доказателства, че желаемъ миръ, но заради мира не ще пожертвуваме правото и справедливостта. За разлика отъ 1913 г., обаче, този път не ние ще започнемъ.

Предпочитаме още 15 години достойно търпение, но не ще позволимъ да станемъ лесна жертва на лекомислия и безумие.

Особенното състояние на духоветъ, нестихващитъ въоружения на всички народи, постояннитъ конфликти и убийствата на най-видни държавници, оцѣртаватъ тревожността на момента, който преживяваме 15 год. следъ мирнитъ договори.

Има една основна причина, която разгаря огъня на новата война и създава непрестанни тревоги. Тя е въ режима на абсолютната несправедливостъ, господстващъ по силата на договоритъ днесъ. Само пълното ѝ премахване ще спести на човѣчеството нови жертви, сръдства и жестокости.

А това зависи *изключително* отъ „договорящитъ“ победители. (Защото тѣ договаряха по между си и ни *заставиха* да подпишемъ договоритъ.) Тѣ единствено сѣ властни, да ги отменятъ, стига да иматъ съзнанието, че дѣлото имъ отъ 1919 г. застрашава вече, не толкова нашитъ интереси, колкото тѣхнитъ—на самодоволнитъ нѣкога победители.

За социалнитъ бедствия, за непобедимата днесъ стопанска криза, както и за всѣка нова

катастрофа, отговорноститъ ше носятъ и се носятъ ето вече 15 години, само отъ тѣхъ—победителитъ, които дори не помислягъ да смегчатъ следдоговорния драконовски режимъ.

Даже и върховната цел на договоритъ—да убиятъ и обезвредятъ духа на победенитъ народи, не само не е постигната, нѣщо повече—този духъ на националенъ героизмъ, на високо народностно съзнание и пълна готовностъ за жертва въ името на Отечеството, днесъ е по силенъ отъ всѣкога. И въ Германия, и въ Унгария, и въ Турция и у насъ—дего се сложи край на съмнения, разложение и униение и се трѣгна по пътя на националната дисциплина и възраждане. Какво постигнаха тогава договоритъ. Да, има единъ резултатъ: едни продължаватъ да живеятъ за смѣтка на другитъ. Едни сѣ потиснати и страдатъ, заради своята национална принадлежностъ; гърчатъ се въ конвулсии и едва сѣществуватъ. Другитъ охолствуватъ и се въоръжаватъ, мамейки се, че пазятъ добре мирътъ.

До миналата година, младата следвоенна генерация у насъ, която най-осезателно чувства силата на мирнитъ договори, протестираше, искаше ревизия и премахване на договоритъ и смѣло заявяваше своитъ права на цѣлия свѣтъ.

Днесъ, вече, това е излишно. Не искаме и не молимъ никого. Ние предупреждаваме: войната идва, опасноститъ за мирното развитие на народитъ се увеличаватъ, социалнитъ и економически бедствия взематъ върхъ, земята кѣнти отъ негодуване!

Време е разума да вземе върхъ.

Въ името на България, ние всички, най-вече младитъ, сме длѣжни да се сплотимъ все повече около неотменимитъ ни исторически идеали.

И одухотворени отъ мисията на българския народъ въ Балканитъ и свѣта—трезво, упорито, безъ увлечение и излишенъ сантиментализмъ, да заработимъ за тѣхното цѣлостно осъществяване.

Лазаръ Поповъ

Подполковникъ Куртевъ Стефанъ е роденъ въ гр. Сливенъ, потомъкъ на Х Димитъръ, и сѣседъ на Панайотъ Хитовъ, герой съ непоколебима воля, дишаща мъжество и сила, съ душа любяща дълбоко светата родна земя.

Въ Балканската и Съюзнишката войни неговитъ дѣла носѣха само победи и слава. Въ Съюзнишката война съ незаздравѣла рана се връща въ редоветъ на борцитъ и изгражда редица величави подвизи.

—Какво е моята рана предъ раната, грозяща Отечеството?—казваше той.

Войната 1915—1918 г. го завари дружиненъ командиръ въ Деде-Агачъ, а следъ това, преценени високо възпитателнитъ му качества и добродетели, бива назначенъ въ Школата за запасни офицери въ Княжево, отъ гдето по собствено желание отива въ Скопие. Отива при подполковникъ Драгова—соколъ при сокола. Работа, трудъ, вдѣхновение, энтузиазиранъ. Отъ тукъ, завършва се курса на школата, и той се отправя за командиръ на дружина на 11 пех. полкъ, водачъ на свои братя, роднини, приятели, съграждани.

Каква радостъ го обладала, че редомъ съ най-близки хора ще напише страничка за българското величие!..

Другаритъ му, съпътници отъ Скопие до Каймакъ Чаланъ, не могатъ да намѣрятъ думи, съ които да опишатъ радостта на Стефана, който, знаейки, още повече за нервната борба на Каймакъ Чаланъ, искалъ да лети къмъ полка. Когато въ подножието на Каймакъ Чаланъ съ група офицери, него-

На поклонение при гробоветъ на героитъ отъ 11 полкъ—Балканска дивизия при с. Киселица

ви съпътници, виждатъ и чуватъ вулканическитъ взривове и лава на върха, никой не можалъ да удържи бореца.

—Да бързае, братя, да бързае, помощъ трѣбва, явно е, че върхътъ гори!—Напредъ къмъ горящия върхъ!.. и препусналъ коня. Кой можеше да го стигне. Той летѣше, летѣше, летѣше—полковия соколъ

Пристига на върха и веднага поема командуването на 1. дружина. На 26 септември въ ранни зори, повежда дружината и написва действително велика борческа страница въ кървавата Каймакчаланска епопея. Той влива мощъ въ измжченитъ, обезсилени, приличащи на призраци сливенци, вдѣхновява ги и сѣ жеста на величайше себеприношение хуква всрѣдъ каймакчаланския адъ отъ снаряди и мини срещу противниковитъ телени мрежи съ зова:

—Напредъ, братя сливенци,

да изгонимъ врага отъ близката чука!

Теленитъ мрежи, шо опасватъ скалата, сѣ скжсани. Дружината нахлѣтва въ неприятелския окопъ, започва се рѣкопашенъ бой.

—Удрете, удрете, братя! България, изправена гледа вашитъ дѣла... и полетява пакъ къмъ втория окопъ.

И въ този моментъ бива смъртно раненъ тоя светецъ. Не дава да се грижи никой за него.

—Пазете България, а мене оставете да умра щастливъ,—сѣ били последнитъ му думи.

А въ вражеския окопъ, разхвърлени, намущкани, лежатъ повече отъ 150 сръбски трупа, безброй пушки, патрони, мини, 2 картечници, 2 минохвъргачки, телефони, раници, прибори, каски и много други трофеи.

Герою, геройска смъртъ!..

К. ЗАПИТВАНЕ

Преди две години архитектъ Д. Кавалджиевъ—Сливенъ бѣше приготвилъ подробни ситуации и регулация съ планове за вили за модерното лѣтoviще Карандиля при Кушбунаръ. Последното се даде на концесия за тридесетъ години на мѣстнитъ туристски дружества за използване. Осемдесетъ граждани отъ Сливенъ, Ямболъ и Бургазъ ангажираха мѣста за строежъ, като внесоха такса по 200 лв. за всѣки парцелъ. Преди, за строежа пречеше сливенската община и липсата на редовенъ автомобиленъ път. Сега, пътя Сливенъ—Абланово—Карандиля—Кушбунаръ е готовъ, старата общинска управа е смѣнена, заинтересуванитъ питатъ: какво става съ строежа на лѣтoviщето и внесениетъ имъ такси?

Чакаме отговоръ.

Балканци вземаха на Каймакъ-чаланъ документа, който ни дава право да владѣемъ нашата родна земя.

Изъ речта на Полк. Луковъ, на 24 м. м.

Сливенската мъжка гимназия е дала до сега 50 випуска свои възпитаници на българската държава и българската общественост, заемали съ достоинство най-високитъ и отговорни постове, които сѣ имъ били повѣрвани.

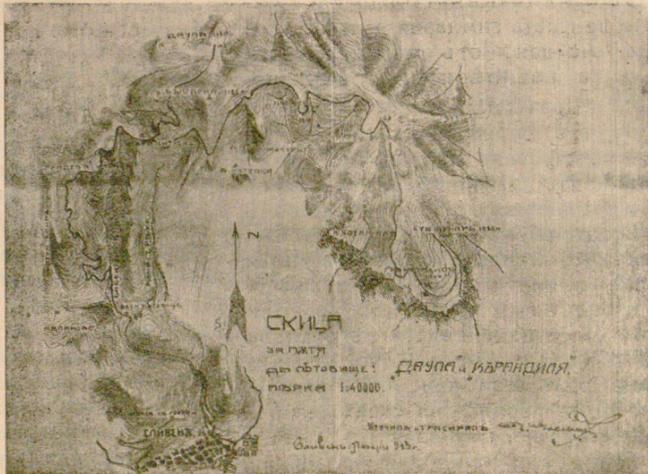
Гимназията е служила, служи и днесъ за примѣръ на много учебни заведения.

Членоветъ на редакциония комитетъ на „Изтокъ“ считатъ за честь и гордость, че сѣ възпитаници на Сливенската мъжка гимназия „Д. П. Чинтуловъ“.

Фасадата на новото здание на мъжката гимназия

(къмъ статията на 2 стр. на г. Б. Бончевъ.)

Къмъ статията на 2 страница отъ Г. Гюлмезовъ

Г. Гюлмезовъ

Неща, които трѣбва и могатъ да се направятъ за Сливенъ

Ако княжество Монако живѣе изключително отъ рулетката, съ право бихме казали, че Швейцария живѣе за смѣтка на туристите. Въ това отношение до преди войнитѣ тя нѣмаше съперници. Днесъ, обаче, както въ нейния стопански животъ така сжщо и на другитѣ държави, голѣма роль играе така наречената „туристическа индустрия“.

Само преди десетина години въ Швейцария се наброяваха около 300 хотели, въ които спираха изключително чужденци; тѣ даваха подслонъ на около 10,000 души и създаваха работа за надъ 2000 души прислуга. Къмъ края на 1930 г. числото на хотелитѣ е надминало 100 и въ тѣхъ могатъ да намѣрятъ подслонъ надъ 100 х. души. Капитала вложенъ въ тия предприятия се изчислява надъ милиардъ. За обслужване нуждитѣ на туристите и любителитѣ, хотелитѣ издържатъ цѣла армия отъ прислуга.

Добре подържани пѣтица и жбчати желѣзници отнасятъ туристите по високитѣ селища и ридове, отъ гдето се открива всички чаръ на терена, кждѣо твореца е билъ тѣй щедъръ въ даренията си. А отъ хотелитѣ, туриститѣ придружени отъ водачи, предприематъ излети до върхове, ледници, глетчери и пр. Стотици хиляди чужденци посещаватъ Швейцария и оставятъ огромни суми, които се изчисляватъ на стотици милиони.

Днесъ всички страни, включително и Съветска Русия съ своя „Интуристъ“, се стремятъ да привлечатъ чужденцитѣ къмъ страната си. Пѣтя на туриста е на всѣкъде откритъ. На него се правятъ отстъпки по желѣзници, хотели, минерални бани, лѣтовища и пр.

Въ това направление се работи и въ България, но още твърде много има да се направи до като и у насъ планинитѣ станатъ достъпни не само за чужденцитѣ, но и за самитѣ насъ, които твърде малко познаваме страната си. (Добъръ примѣръ въ това отношение ни дава Варна — красавицата на Черно море. Следъ като и се отне богатия ъ хинтерландъ, тя направи много и продължава да работи, за да привлече чужденцитѣ).

По великата Рилска пустиня, по легендарния Пиринъ, по плѣщитѣ на Стара планина и Родопи, вече сж издигнати хижни пионери за бждащитѣ грамадни хотели. Отъ десетки го-

дини дѣлото на туриститѣ расте. Едно отъ крупнитѣ и светли дѣла е постройката на метеорологическата наблюдателница на в. МУСАЛА. По планинитѣ, като по магическа сила, поникватъ хижи, строятъ се красиви чешми, прокарватъ се пѣтица, създаватъ се детски колонии, лѣтовища и пр. Сезонъ за излѣтници вече нѣма. Тѣхъ ще срещните презъ лѣтото да причакватъ изгрѣвъ — слънце по високитѣ върхове на родната земя; а зиме съ своитѣ ски, да браздятъ по всички направления дебелия снѣгъ по планинитѣ. Така тѣ по отблизо опознаватъ родината и по силно се привѣрзватъ къмъ нея.

Но думата е за Сливенъ и неговата околностъ. Той заема рѣдко по красота положение. Неговата околностъ е изключително планинска. Той има всички условия да се развие като курортенъ градъ. Още презъ далечното минало всички пѣтешественици посѣтили града ни и околността му, сж описвали най-възтрожено неговата природа, изобилнитѣ му води и най-вече романтичнитѣ СИНИ КАМЪНИ, които като гигантска стена се очертаватъ върху зеления фонъ на Стара Планина. Тѣхнитѣ недостъпни чукари, нѣкога увенчани съ силни крепости, сж били вѣренъ стражъ на родината, чиито развалини, разпрѣснати въ околноститѣ на Сливенъ, чакатъ деня когато ще разкриятъ далечната история на племето ни.

Постройката на почивната учителска станция, закрепена като орлово гнездо на самия връхъ на скалитѣ е, начало на едно голѣмо бждаще на Сливенъ и планината му. А следъ година две, когато започнатъ постройкитѣ по Карандилската долина, ще се поставятъ основитѣ на най-красивото, благоустроено балканско лѣтовище, снабдено съ водопроводъ и електрическо освѣтление. Но, за да се постигне целта, необходими сж още много трудъ, много жертви, както отъ страна на туриститѣ, така и отъ общината. Време е да се работи. Туристи и община трѣбва да заработятъ ржка за ржка, за да се постигне гонимата целъ.

Най пѣрво, необходимо е разширение на сегашния пѣтъ отъ АБЛАНОВО до КАРАКЮТЮКЪ, като кривитѣ се разширятъ до 15 м. радиусъ. Да се доизкара пѣтя КАРАКЮТЮКЪ—ДАУЛА, като сжщия се продължи презъ ПЛУЖНИНА-

ТА и се съедини съ пѣтя СЛИВЕНЪ—СТАРАРЪКА—ТЪРНОВО. По тая начинъ лѣтовището ДАУЛА и учителската почивна станция ще се съединятъ съ Търново и Дунавската равнина. Да се проучи и разшири така наречената ХАЙДУШКА ПЖТЕКА, като уклонитѣ ъ се намалятъ до 7—7.5%; по такъвъ начинъ тя ще бжде най-краткото разстояние до почивната станция, удобна за пѣшаци и ездачи. Разширението може да се допусне отъ 1.00 м. до 1.50 м. ширина. Така прокарана пжтеката, ще има дължина 7 км. отъ станцията до р. АЙВАЛЖ-ДЕРЕ, или общо 10 км. до Сливенъ.

Налага се постройка на хижа по масива на Синитѣ камъни, гдето излѣтницитѣ да намиратъ подслонъ. Тя е необходима. Трѣбва сжщо да се замислимъ и за една метеорологическа наблюдателница върху Карандилскитѣ скали, — 1032 м., която ще е единствената планинска наблюдателница къмъ Черно море. Прокарания пѣтъ Сливенъ—„Долината на орлитѣ“ не е завършенъ. Рано или късно тая пѣтъ ще се развие на изтокъ подъ Габрова-поляна, надъ Голѣмитѣ и Малкия джендеми и въ мѣстността Самодивекъ ще се съедини съ пѣтя Сливенъ Ичера-тъкмо при детската колония. По тая начинъ билото на планината, отъ в. ВРАТНИКА до вододѣла ЧУКАТА, ще бжде достъпно за излѣтници, които съ кола ще препжтуватъ най-живописнитѣ кѣтища на Сливенския балканъ.

Досегашната политика на изсичане на горитѣ трѣбва да се спре, особено по южнитѣ склонове на планината, и само така ще се запази басейна на градския водопроводъ. Нака най-после позива „ПАЗЕТЕ ГОРИТЕ!“ да се приложи, а не да служи за украса стеници на учредженията... Изсичането и на така слабата растителностъ по басейна на водопровода съ нищо не е оправдано. Резултатитѣ отъ това сж на лице и затия, които не искатъ да вѣрватъ. Дебита на водитѣ, особено следъ изсичане и на така обезлѣсенитѣ ридове, намалява и, ако така продължава, не чудно, че следъ нѣколко години, презъ лѣтото, водитѣ да намалятъ до минимумъ. Дано това не се сбъдне. Но редовнитѣ наблюдения въ камерата на водопровода правени отъ техническата властъ отбѣлзватъ тревожни данни и време е да се замислимъ. А тѣ сж: сега 16

За IV томъ отъ Историята на Сливенъ

Въ брой 7 на в. „Изтокъ“ г. Ефр. (?) запита за замислено то написване и издаване IV томъ „История на Сливенъ“. Това запитване ни особено радва, дето следъ издадения позивъ по написването на тая многожеланъ отъ Сливенската културна дружба—София томъ, се намери „добъръ сливенецъ“ въ Сливенъ, да запита за сждабата му. Ето отговора.

Сливенската културна дружба „Дръ Селимински“ да продължи и завърши великото културно дѣло на покойния Дръ Сим. Табаковъ по написване Историята на Сливенъ, — лично негово дѣло, единствено въ страната, презъ 1933 г. издаде позивъ до „всички будни и издигнати сливенци, въ които искрата на стария хайдушки огънь не е изгаснала“, до края на 1933 г. да напишатъ и представятъ монографии по въпроси изъ културното и стопанско минало, настояще и бждаще на родния градъ и околията му.

Позивътъ се разпрати до всички видни сливенци, обаче, обадиха ли се канаритѣ на Кутелка, така се обадиха и нашитѣ „добри сливенци“! Разбира се, въ днешнитѣ себични времена, мжно могатъ да се искатъ подобни жертви, обаче това мълчание, тази незаинтересованостъ издига високо въ очитѣ ни дѣлото на покойния Табаковъ, койго по личенъ починъ и свои материални сръдства по събиране материали за историята

литри въ секунда, когато тая дебитъ, само преди нѣколко години, е билъ 52 литри Това се дѣжи изключително на изсичане горитѣ по басейна на градския водопроводъ, опредѣлечъ още презъ 1908—1909 г. за строгоохранителенъ районъ.

За да се привлечатъ туристи и любители къмъ Сливенъ и планинитѣ му, налага се общината, заедно съ туристическитѣ дружества „Българка“ и „Синитѣ камъни“, да влзатъ въ споразумение съ нѣкой отъ хотелиеритѣ въ градътѣ ни, като на членовеѣ на туристическитѣ дружества се правятъ намаления презъ лѣтния сезонъ, а за пжтующитѣ студенти и ученици презъ ваканционнитѣ месеци, да се уредятъ безплатни ученически спални къмъ нѣкое отъ училищата. Тая мѣрка въ много градове се прилага и е дала отлични резултати.

Нека се надѣвемъ, че отъ тамъ кждето трѣбва, ще бждемъ чути и ще се заработи дружно за Сливенъ и неговата несравнима по красота и разнообразие околностъ.

ни, посети старитѣ сливенски селища: Болградъ, Брашовъ, Плоещъ и др., библиотекитѣ въ Букурешъ, Виена, Берлинъ, Римъ, Парижъ, Лондонъ и пр.

Паисий разкри историята на България, Табаковъ разкри славното минало на Сливенъ! И днесъ когато се въздигатъ паметници на повечето видни сливенски синове, открити отъ него, той не бива да се забравя. Напротивъ, като на сливенски историкъ, за който Професоръ В. Златарски казва: „Симеонъ Табаковъ съ историята си приживѣ си въздигна паметникъ“, не бива да бжде забравенъ. Паметъта на тая скромненъ ратникъ—силно любящъ Сливена, който лишень отъ материална подкрепа, горящъ само отъ мисълта да възкреси славното минало на Сливенъ, рано сжкши днитѣ на живота си, трѣбва да се възвеличае на вѣчни времена.

Не сж сръдствата по напечатването, пречка за издаване IV томъ. Сливенската дружба, както нѣкога си намѣри сръдства по напечатване тритѣ вече тома, ще намѣри сръдства по напечатване и четвъртия томъ,—нея ъ трѣбва само материалъ за печатане. Безразлично е—тома може да се издаде изцѣло, или по части.

Въ случая да се напише, събере и напечата IV томъ „Историята на Сливенъ“, трѣбва да позове въ помощъ духътъ на Сливенеца поетъ Чинтуловъ, та той като заскрибуца съ цигулката си и запѣе: „кжде си ти любовъ народна, искра любовъ народна“, да събуди отъ сънь многобройнитѣ сливенски интелектуалци и ги позове къмъ обща културна работа въ полза родния градъ и отечество. Тая многожелана „искра любовъ народна“ ще продължи не само историята на Сливенъ, но ще сгради и дългоочакваната туристка хижа на Кушбунаръ, та подаренитѣ преди петъ години цигли за покривъ, да не се търкалятъ изъ двора на сливенското лѣсничейство. Защото подаренитѣ на Казълнчани цигли, вече покриватъ хижата имъ на историческата Бузлуджа, когато сливенци за срамъ на дѣдитѣ си, още спорятъ за мѣстото на хижата си — Слънчева поляна, Кушбунаръ или Джендемитѣ!

Запитването на Ефр. по издаването IV томъ отъ историята на Сливенъ е много умѣстно и своевременно. За това, той като „добъръ сливенецъ“ нека потърси въ Сливенъ изправенитѣ миналата година позиви и да основе мѣстенъ комитетъ по написване на тая томъ. К.

Сливенска мъжка гимназия „Д. П. Чинтуловъ“

(Продължение отъ брой 8.)

Редятъ се следъ това: Сава Доброплодни, Симеонъ Енчевъ, Ст. Стефановъ, Т. Н. Шишковъ, Мих. Икономовъ, Петъръ Ивановъ, Атанасъ Узунъ, Мих. Грековъ, П. Черковски, които все повече и повече развиватъ и издигатъ Сливенското училище. Поради руско-турската освободителна война, работата въ училището била прекратена отъ 1 априлъ 1876 г. до 1 септември 1878 г. Занятията се възобновяватъ веднага следъ свършването на войната, като на първо време били открити I, II и III класове съ 107 ученика. Поради това, че помѣщенieto на училището било съвсемъ лошо и неудобно, взела се инициатива презъ 1879 г. да се построи специална училищна сграда, която се изгражда въ 1881 година. Отъ тогава започва сжществуването на Сливенската областна реална

гимназия. Класоветѣ на училището се увеличаватъ постепенно, като се откриватъ последователно IV, V и VI класове. VII класъ се открива 1883 г., а на 1884 година гимназията дава своя първи випускъ. Тогава тя е била съ два отдѣла — реаленъ и класически. Въ сжщата година при управителя на гимназията В. Атанасовъ, се туря началото на разнитѣ кабинети въ гимназията, но особено добре сж били рбзаведени кабинетитѣ по химия, естеств. история и рисуване. Презъ 1886 година гимназията отъ VII класна, се обръща въ държавно петокласно училище, съ каквото название тя остава презъ учебната 1886—87 и 1887—88 години, а презъ следващитѣ две учебни години 1888—89 и 1889—90 става държавна педагогическа гимназия. Едва презъ 1890—91, 1892—93

и 1893—94 учебни години гимназията наново получава името реална гимназия, като управителя ъ се нарича директоръ. Презъ 1894—95 учебна година се преименува въ „държавна мъжка гимназия“, като презъ 1922 год. се добавя и името на патрона ъ „Добри Чинтуловъ“. Отъ края на 1933—34 учебна година мъжката и девическа гимназии въ града се сливатъ подъ едно общо управление съ името Сливенски слѣти гимназии съ една канцелария и общъ директоръ.

Отъ 1886—87 учебна година до 1894—95 учебна година гимназията се е управлявала отъ Дръ Г. Кожухаровъ. Въ него време сж построени дветѣ нови здания на гимназията, а именно: малкото въ 1890 година и новото здание—въ 1894 г.; особено силно сж се увеличили учебнитѣ сбирки и кабинети, като физическа кабинетъ и учителската библиотека сж достигнали до завидно положение. Следъ Дръ Кожухаровъ

на чело на гимназията застава В. Богдановъ, Досю Ванковъ, Дръ Захарий Димитровъ, Дръ Т. Шишковъ, Любомиръ Стояновъ, Н. Башевъ и т. н., които сжщо сж допринесли за научното издигане на гимназията и доброто ъ име, както въ обществото, тѣй и въ лицето на просвѣтната властъ. Сливенската гимназия достойно заема едно отъ първитѣ мѣста на нашитѣ сръдни училища.

Презъ цѣлия този полувековенъ периодъ на своето сжществуване Сливенската мъжка гимназия е прѣскала лжчитѣ на просвѣтата и културата въ източния край на Отееството, като е дала образование и възпитание на стотици и хиляди български граждани, издигнали се до най-високитѣ стѣпъла на държавното управление. Презъ този наистина благодатенъ периодъ на своето сжществуване, гимназията е била изворъ на примѣрно и завидно родолюбие, на здравъ националенъ и патриотиченъ духъ.

Фактъ е, че въ болнитѣ години на нашия училищно-просвѣтенъ животъ, когато голѣма частъ отъ училищата измѣниха на своето призвание и се обрънаха на политически арени и мѣста за стачки и смутове, Сливенската гимназия бѣше една отъ най-последнитѣ, въ които се яви духа на разложението и бунтарството.

И днесъ, въ днитѣ на политическа, стопанска и просвѣтна обнова, Сливенскитѣ слѣти гимназии високо държатъ факела на науката и знамето на дисциплината, подигнатото съзнание и патриотичния духъ.

Нека, прочие, се надѣваме, че и въ днитѣ, които идатъ, тѣ нѣма да измѣнятъ на призванието си и на историческата си задача, а още по силно ще крепнатъ и още по-настоятелно ще прѣскаятъ националнитѣ ценности и бодрия и здравъ духъ на плеадата будители отъ сливенския край!

Б. Бончевъ

НАШАТА ДУМА.

НА ВРЕМЕ

Писахме, въ бр. 2 на вестника, за нуждата която имаха селяните въ много села от околнята ни от зърнени храни за семе. Все по него време правителството взе мърки и раздаде семе на нуждающитъ се. Наистина, има редъ оплаквания отъ селянитъ отъ начина, по който е ставало раздаването на семето—респективнитъ учреждения сж правили възбръжания въ раздаването на семето и много нуждающитъ се стопани сж останали незадоволени. Но все пакъ посрещна се и се задоволи една голъма нужда въредъ земледѣлското население.

Обаче, днесъ голъма частъ отъ селата въ околнята ни следъ привършване на зимнитъ засъвания, иматъ вече нужда и отъ храна за изхранване на семействата си. Особенно селата, разположени въ подножието на Стара Планина, които и безъ това сж бедни и съ слабъ поминъкъ, поради неурожайната година, сж повече отъ нуждающитъ се. Много селски семейства сж изправени предъ неминуемъ гладъ, ако бждатъ оставени неподпомогнати отъ никжде. Гладъ заплашва и тѣхния добитъкъ, тъй като фуражътъ е сжщо

въ оскъдица. Радостенъ фактъ е, обаче, че правителството е взело нужнитъ мърки и срещу тази беда. Събиратъ се сведения за истинскитъ нужди отъ храни, за изхранване на нуждающитъ се земледѣлски стопанства. Очаква се само, отъ общинскитъ власти да събератъ тѣзи сведения точно и споредъ истинскитъ нужди, за да получатъ помощта тѣзи, които я заслужаватъ, а не близкитъ и партийнитъ приятели, както е било до сега.

Не по малко важенъ е и въпроса за начина, по който ще се заплаща раздадената храна. Стопанитъ очакватъ, справедливо, че това ще бжде въ натура, повръщане на получената помощъ пакъ въ храна, за да се избѣгне горчивия опитъ отъ миналото, когато спаднаха катастрофално ценитъ на хранитъ и полученото кило храна, трѣбваше да се заплати съ стойността на 5—6 такива.

Населението очаква отъ държавното управление, че и тукъ ще бжде справедливо, като временната помощъ ще бжде и разумна, сжщевременно.

„Изтокъ“

Сливенскитъ гимназии и празника на балканци.

Върна е мисълта, че единъ народъ, който помни и почита своитъ заслужили синове, не е изложенъ на опасността да загине; но още по-върна става тя, когато това чувство на признателност, уважение и поклонение, се зароди и израстне въ душитъ и сърдцата на подрастащото поколение, когато се прояви въ младежта. Рѣдко сж се изживѣвали отъ ученичкитъ и ученицитъ на дветъ гимназии въ гр. Сливенъ по сублимни моменти отъ моментитъ, които тѣ изживѣха презъ днитъ отъ 18 до 25 ноемврий, дни, опредѣлени за бойна прослава на тѣхнитъ скъпи и мили лица, останали по браннитъ поля на Македония и Тракия, въ низинитъ предъ Чаталджа и по върховетъ на снѣжня и гордъ Каймакъ-Чаланъ.

Може би дѣлъ въ това има царуващата обнова на окръжаващата ни действителност, но, безъ съмнение, най-голѣмия дѣлъ се пада на ръководнитъ лица, които непосредствено въздействуваха на младежта—учителитъ и офицери, които въдушавлявани отъ една обща мисълъ, здраво стиснали ржце, посочиха, всѣки по свой начинъ, пѣтя на обновлението и спасението на Родината, пѣтя на славата и величието, пѣтя на ПО-ДОБРИТЪ дни.

Първото нѣщо, което се направи отъ страна на учителитъ, това бѣше да се създаде необходимото настроение. Съ беседи въ връзка съ преподаванитъ уроци и поуки отъ миналото, желаното настроение се създаде. Всѣки учителъ, намираше време, да се отдѣли за моментъ отъ програмната си работа, за да спре вниманието на ученицитъ въ ржху предстоящото бойно празненство и да посочи една или друга частъ отъ дългата героична история на тѣхнитъ бащи. Съ небивало увлечение и внимание, учащитъ изслушваха възторженитъ думи на лекторитъ офицери, които имъ изнесоха нови нѣща, обръщайки вниманието имъ на други срани отъ подвига на гигантитъ.

Спонтанното участие на ученици и ученички въ празненството, ентузиазъмътъ, който личеше въ погледа и маршировката, гордото съзнание, че се изпълнява повелята на единъ вжтрешенъ гласъ, може да се обясни само съ онова въздействие, което нѣколко дневната

Всички колониални и деликатесни стоки, при **ГАРАНТИРАНО КАЧЕСТВО И КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ,**

бихте могли да си купите отъ новооткрития магазинъ

„РЕКЛАМА“

на **ВАСИЛЬ ИВАНОВЪ**, подъ общинския домъ до магазина на Недевъ & Сарживановъ.

ЗА ПОСТИТЪ: специална доставка на сардели, риби, хайвери и маслини.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ No 15382

Известяватъ се интересувачитъ, че на 7 декемврий 1934 год., отъ 9 до 10 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление, ще се водятъ преговори, за доставката, по доброволно съгласие, на:

1. Петнадесетъ хиляди (15.000) кгр. ечмикъ и овестъ, на приблизителна стойностъ 52,000 лева, за храна на общинскитъ коне отъ чистателното отдѣление. Залогъ 4% върху приблизителната стойностъ;
2. Петъ хиляди (5.000) кгр. царевича, на приблизителна стойностъ 12,500 лева, за храна на общинскитъ коне отъ чистателното отдѣление. Залогъ 5% върху приблизителната стойностъ.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за странитъ.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки присжственъ день въ общинското управление.

гр. Сливенъ, 28 XI. 1934 г.

Отъ общината.

Изъ инспекцията по труда

Инспекцията на труда е предписала на Ж. П. гара — Сливенъ, въ най-скоро време да бждатъ осигурени при фонда „обществени осигуровки“ работничитъ на гарата—каруцари и носачи.

Съ това осигуряване, работничитъ отъ гарата ще се ползватъ съ всички права, които дава фонда и ще се тури край на досегашнитъ безредици като ще има само постоянни работници съ опредѣлено възнаграждение.

Носачи и каруцари безъ осигурителни книжки и безъ да сж регистрирани предъ властнитъ власти като постоянни работници, не ще бждатъ допуснати на работа въ района на гарата.

Грижи за народното здраве

Съ цель да се създадатъ добри хигиенически и здравни условия за населението въ страната, м-вото на вжтреш. работи е наредило при съставянето на предстоящитъ общински бюджети, да бждатъ

предвидени нуждитъ суми за следнитъ мероприятия:

1. Създаването на **здравни домове**—за всѣка една община тамъ кждето нѣма до сега построени модерни амбулатории. Въ тѣхъ населението ще намѣри достъпна медицинска и акушерска помощъ и ще се развие здравно-просвѣтна дейностъ.

2. Създаването на **детски игрища** въ всѣки населенъ пунктъ, който игрища сж отъ безспорно значение за физическото и културно развитие на подрастащитъ поколения. Тази инициатива е щастливо подета отъ Американската близко-източна фондация въ България и намира подкрепата на просвѣтното ни министерство. Ръководители на тѣзи игрища сж завършилитъ специалнитъ курсове, устроени отъ сжщата фондация.

Ако бждатъ успѣшно реализирани тѣзи начинания, ще бждатъ направени твърди стѣпки за издигането на народното ни здраве, което и до сега, не е тамъ кждето трѣбва да бжде.

А.

Четете в-къ „Изтокъ“

З. И.

ЗА ИСТОРИЧЕСКИТЪ СТАРИНИ.

Това сж паметници останали отъ далечното или по близко минало, които действуватъ непосредствено за националното превъзпитание на единъ народъ. Колкото повече сж тия паметници, толкова и по-голѣма е традицията що свързва отдѣлнитъ части и създава здраво чувство на привързаностъ между народъ и държава. Понижения националенъ духъ, който се явява като расовъ белегъ на слабо държавническо чувство у славянитъ, се подхранва у насъ и отъ липсата на паметници, които да подържатъ здравитъ връзки съ културата и миналото на народа ни. Тежкото двойно робство унищожи многобройнитъ паметници на нашата национална култура и отне възможността на българина да се въдушевлява и крепне. Българската държава, образувана въ 679 година е най-старата днесъ въ цѣла Европа, ако не смѣтаме

Византия, която не сжществува. Като най-първа образувана държава, ако не бѣше византийското и турско робство, ние днесъ бихме се радвали на многобройни паметници отъ нашата материална и духовна култура, които щѣха да бждатъ като стражъ на националната ни свѣстъ. Можемъ ли ние днесъ да посочимъ запазени отъ I-вото и II-рото царства, сгради, палати, мостове, както това виждаме въ Франция, Италия и другѣде, отъ които да крепне здравъ националенъ духъ? Не! За това свещенъ дългъ се налага да пазимъ останкитъ отъ малкото запазени паметници, като зеницата на очитъ си.

Въ нашия градъ, който има героично минало, не липсватъ старини. Но ако ние продължаваме да се отнасяме немарливо къмъ тѣхъ, ще загубимъ и онова малко, което двойното робство, по една или друга причина, е пощадило. Често пѣти

некомпетентни лица даватъ мнение и го налагатъ, и ние сме свидетели да се рушатъ или повреждатъ паметници, макаръ и при липса на зла воля. Случаитъ сж на лице и не остава нищо друго на отговорнитъ фактори освенъ да взематъ актъ и не позволятъ да се вършатъ въ бждащъ е подобни престѣпления по отношение цѣлъ единъ народъ, независимо отъ това, че има законъ за старинитъ.

Кжщата на х. Димитъръ се преобрази до неузнаваемостъ. Старинния ъ хаеътъ, характерния дворъ ги нѣма вече; промѣната е толкова голѣма, че първоначалния видъ на кжщата е загубенъ за винаги. Кмета на Търново, събори въ 1887 год. единствената запазена отъ второто българско царство врата отъ Асеновци, отъ престарание къмъ князь Фердинандъ, при неговото посрещане. Това, което варваритъ не сториха, направи го българинъ въ свободна България! Ето защо, предупреждаваме: ако се върви, по тоя

пѣтъ ние ще загубимъ ценни паметници, които сж гордостъ за града ни.

Кжщата, въ която е заседавалъ сливенския революционенъ комитетъ, е почти непокътната, тя е едно голѣмо скривалище въ земята, дало подслонъ и закрила на Левски Стоилъ войвода и др., обаче, планътъ я сече и въ най-скоро време ще бжде съборена, ако не се направи нуждното.

Паметната плоча, що се сложи на родната кжца на Добри Желѣзковъ гласи: „На това мѣсто е била родната кжца на Добри Желѣзковъ и т. н.“ Това показва, че кжщата ще бжде съборена, за да стане улица по-широка. Може ли да се допусне подобно нѣщо? Не трѣбва да падне керемидата отъ тая свещенна сграда, отъ гдето младото поколение ще черпи сили за национално съзнание и здравъ народенъ духъ! Нима плановѣтъ не могатъ да се промѣнятъ, за да се запазятъ старинитъ? Паметничитъ, каквито и да бждатъ тѣ, трѣб-

Продава се

КЖЩА

Споразумение Богданъ
Ив. Люцкановъ

ул. „Бунаръ-хисаръ“ № 542
3-3

Д-ръ Петъръ Абаджиевъ

Специалистъ по вжтрешни болести се установи на частна практика преглежда съ рентеновъ апаратъ.

4-5

Пушете „АРАПЧЕ“

ва да се запазватъ такива каквито сж, като се подкрепятъ; но ако въпрѣки това грозятъ да паднатъ, тогава може да се реставриратъ отъ сжщитъ материали и въ сжщия видъ. Това на западъ се свѣто пази, па даже и съ цената на много срѣдства. Защо не събориха италианцитъ старинитъ които имъ пречатъ, ами ги оставятъ да „загрозаватъ“ Римъ, Флоренция, Пиза и др.? И днесъ въ Англия ще ви посочатъ, въ единъ великолепенъ паркъ, едно сухо дърво, подъ което Джонъ Стюартъ Милъ е челъ своитъ произведения,—но тамъ не се е намѣрилъ англичанинъ да го отсече, за да не загрозява парка.

Време е да се спре ржката на унищожението по отношение паметничитъ отъ нашето минало, като при всѣка мисълъ да се направи нѣщо за тѣхъ, да се иска компетентното мнение на сведующи, било въ града, било отъ археологическия институтъ, за щото стане ли грешка, тя е непоправима.

ХРОНИКА

Статуята на „х. Димитър“, съ която ще бъде завършен паметник му, в града, е вече окончателно изготвена. Сжщата е излѣта отъ месингъ и медъ въ артистичната лѣярница на А. Кастени, А. Котева и С-ие въ София; има тежестъ около 2200—2300 кгр. и е висока 3.75 м. Сливенската дружба въ скоро време ще изпрати статуята въ Сливенъ, кждето потомцитѣ на Хаджията, очакватъ да видятъ най-после материализиранъ неговия духъ въ величественъ паметникъ.

За кметъ на Зимнишката община е назначенъ г. Кръстю Желѣзаровъ, юристъ, отъ гр. Нови Пазаръ.

Разкрита кражба. На 14. XI. сж били откраднати на минералнитѣ бани, отъ новостроящото се фондово здание—3 каси за прозорци съ стъклата, на стойностъ около 3 хиляди лева, оставени тамъ отъ предприемача на зданието—Вражировъ. На 28 с. м. полицата е открила крадеца — Иванъ Божиловъ, отъ Сливенъ, хлѣбаръ при банитѣ, както и откраднатитѣ рамки, които крадеца е укрилъ въ единъ резервуаръ.

Назначенъ е околийски дѣятели на обнвата за сливенска околия нашия съгражданинъ Д-ръ Д. х. Димитровъ, досегашенъ адвокатъ. На г. х. Димитровъ, който притежава всички качества за възложената му служба, поздравявайки го съ сжщата, му пожелаваме ползотворна работа въ служба на държава и общество.

Тютюневитѣ фабрики. Съгласно наредбата за монопола на тютюна, въ страната ще останатъ да работятъ фабрики въ следнитѣ градове: София, Русе, Видинъ и Пловдивъ. Всички досегашни фабрики, ще работятъ до края на м. февруарий, а съ пласмента на произведенията си ще ликвидиратъ до края на м. мартъ.

Както се вижда, за цѣла южна България остава да работи само фабрика въ Пловдивъ и оставането на друга такава въ Сливенъ ще бжде основателно, още повече, че има ме и сега тютюнева фабрика въ града ни. Сжщо така има и подходящо здание за цѣлѣта, съгласно искванията на наредбата Това поне, малко и справедливо искане на Сливенъ, може да бжде чуто и задоволено.

Подбалканската линия София—Бургазъ и презъ идната година не ще се строи. Такива изявления е направилъ преди нѣколко дни министра на съобщеоията г. Захариевъ. Предвидени сж кредити по бюджета за довършването на линиитѣ: Кърджалий — Михаилово, Дупница — Горна Джумая, Чепино — Банско и клоната до Хисаря. Всѣка отъ линиитѣ има своето значение, обаче, подбалканската линия е съ най-големъ такова; за довършването ѝ, наистина, сж нужни голѣми средства, но поне частитѣ, които сж започнати, по които има направени сжкпи съоружения—трасета, кантони и др., както е между Калюферъ и Карлово, Казанлъкъ — Калюферъ—трѣбваше да бждатъ довършени. Съ това ще се избѣгнатъ много разхищения и ще се приближи края на едно голѣмо дѣло.

Нова земледѣлка култура за околията ни е „кърлежа“ (рициново семе), която за пръвъ пѣтъ презъ тази година бѣ култивирана въ с. Мечкарево и с. Гергевецъ. Засѣти сж били надъ 100 декара и въпреки кжсното засѣване и неблагоприятната година (сушата), резултатитѣ сж повече отъ задоволителни. Получено е на декарь, срдѣно около 150 кгр. и е продадено по 3 лева кгр. Кърлежа може да даде и до 200—250 кгр. на декарь (търновска околия) и да бжде добъръ приходоизточникъ за земледѣлца—стопанинъ.

Софийския съюзенъ театъръ, подъ режисьорството на В. Гендовъ, ще гостува въ града ни на 3, 4 и 5 декемврий.

Молбитѣ за намаление задълженията трѣбва да се подадатъ до 7 т. м.—петъкъ. Сжщитѣ не е необходимо да бждатъ писани или приподписвани отъ адвокатъ. Достатъчно е молбата (съ писмо отъ Б. Н. Б., че таксата е внесена) дѣ бжде подадена въ срока—останалото може да се представи допълнително.

Продадени сж събранитѣ отъ тютюневия антрепозитъ при тукашния клонъ на Б. З. К. Банка тютюни рек. 1932 год.—48830 кгр. на голѣмата нѣмска тютюнева кжща „Реестма“. Презъ изтеклата седмица тютюнитѣ бѣха предадени и експедирани презъ Бургазъ за Германия.

На 26 т. м. е свиканъ на извънредна сесия Сливенския общински съветъ съ дневенъ редъ приемане правилницитѣ по облозитѣ за

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съ препълнено отъ скръбъ сърдце, известяваме на роднини, приятели и познати, че милата ни и непрежалима майка, баба, сестра и леля

ГАНКА ТОДОРОВА

Родена Д. Съмналиева, на 82 год.

предаде Богу духъ вчера въ 11 часа сл. пладне. Вечна ѝ паметъ! Миръ на духътъ ѝ! Свѣтлина вечна на душата ѝ!

гр. Сливенъ, 30 ноемврий 1934 год.

ОПЕЧАЛЕНИ: Синове: Александъръ и Димитъръ, братя; Къню и Михалъ, сестра: Йовка, снахи: Стойка и Мара, внуци: Цвѣтка, Недѣлка, Данчо, Зарко, Марийка, Тошко, Ганка, Йовка и Тошко.

СЕМЕЙСТВА: Съмналиеви, Ив Гочеви, Ив. Бѣлчеви, П. Василеви, Маслинкови, Симеонови, Лозарови и Ив. Комитови.

водното, сергийното право, сметъ, такситѣ за велосипедитѣ, файтонитѣ, колята и др., криннина и кантарина. По тоя начинъ се извършва подготвителната работа за приемане бюджета 1935 година, което ще почне въ най-скоро време.

Разгласено е отъ общината, че до 30 ноемврий всѣки подлежащъ на временна трудова повинностъ за годинитѣ 1921 до 1933 год. включително—може да се откупи безъ глоба. Следъ тая дата повинността за годинитѣ включително и 1934 год. се отбива въ двойна работа — за беднитѣ, а за незаписанитѣ въ списъцитѣ на беднитѣ—срещу заплащане двойния размѣръ. За ония, които се явятъ на работа отъ 1 до 10 декемврий—за отработване безъ да сж искарвани съ стража — ще имъ се направи облекчение.

На 27. XI. бѣ деня противъ жестокия за България Ньойски договоръ; следъ църковенъ отпущъ се извърши панахида въ църквата „Св. Димитъръ“ отъ мѣстното д-во „Инвалидъ“, въ присѣствитието на официалнитѣ лица, офицеритѣ отъ гарнизона, членовѣтѣ на сжщото д-во и граждани. Следъ това се направи траурна манифестация до паметника на конното отдѣление, кждето се положиха венци отъ пострадалитѣ отъ войнитѣ и отъ сирацитѣ—питомци на сиропиталището.

С. Ковачитѣ (Налбантларе)

Какво може желанието и съгласието.

Едно отъ голѣмитѣ села на околията ни е селото Ковачитѣ (Налбантларе), разположено 17 ккм. югозападно отъ Сливенъ, близо, на нѣколко километра, до минералнитѣ бани. Преди бѣше самостоятелна община, а сега е съставно село къмъ Джиновската община, отстояще на 3—4 ккм. отъ общинския центъръ.

Ковачевци иматъ едно отъ най-доброто и богато землище, въ околията. Нивитѣ имъ раждатъ доброкачествени зърнени храни, а влажнитѣ пѣсчливи мѣста сж най-пригодни за отглеждане на бостанитѣ, които отлично виреятъ край селото, раждайки прочутитѣ налбантларски дини. Близостта на селото до банитѣ, му дава възможностъ да бжде доставчикъ на съестни продукти за сжщитѣ, при добри цени — едно поминъчно преимущество за селянитѣ му.

Трѣбва, обаче, да се каже, че Ковачитѣ, въ продължение на редъ години до сега, не бѣше на онази културна и материална висота, която трѣбваше да има благоустройствено — селото бѣ едно отъ най-изостаналитѣ: стара община, нехигиенични училища, кални улици; а многото кражби, които нѣкога имаха своитѣ автори въ селото, създадоха незавидната слава на ковачевци—че сж единитѣ отъ първитѣ крадци въ околията (краде като налбантларецъ) Но миналото, макаръ и лошо щомъ се различава отъ настоящето, остава само като споменъ.

Сегашното положение на Ковачитѣ е единъ радостенъ фактъ. Макаръ и останало безъ община, селянитѣ му показватъ, че

Дава се подъ наемъ

отъ 1 XII. т. г. масивенъ дюкянъ съ кжсно изложение на ул. Аксаковъ 143 до банка „Шаломъ“

Справка при Д-ръ Г. Мухтаровъ

Току що

пристигнаха нови фасони **ГАЛОШИ, ШУШОНИ, ПОЛУБОТУШКИ** ВСИЧКИ НОМЕРА на **ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ** Тел. 88.

1—2

ДАВА се подъ наемъ, самостоятелно

или пѣкъ на съдружнически начила **СРЪДНАТА БАНЯ**, находяща се въ центъръ на града. **Споразумение редакцията.**

могатъ да достигнатъ това, въ което до сега сж неможели.—Замрѣ воягъ на партизанщината, чиято отрова инжектира нѣкои добри селяни къмъ затвора; дълго време вече, кражби не сж ставали. Материалнитѣ интереси на личноститѣ направиха жестъ—за нѣколко месеца само всрѣдъ селото се издигна, като на сънъ, една масивна, двуетажна сграда, на стойностъ повече отъ половинъ милионъ лева. Сграда за селската кооперация, за читалището, за кмета, за лѣкаря—съ достатъчно, свѣтли и хигиенични помѣщения.

Въ околията нѣма друго село съ такава обществена, постройка (като изключимъ училищата). Нѣкогашнитѣ завидливост, дребнавостъ и гонения между ковачевци сж замѣнени днесъ съ гордото имъ съзнание — ни е селянитѣ, самонаправихме това. Съ работа въ натура, (копане, доставка на камъни), съ лични жертви и помощи, — а не отъ нѣкой фондъ или държавна помощъ, селото си създаде първия паметникъ на материална култура.

Това—и по-голѣми постижения, може да достигне желанието и съгласието.

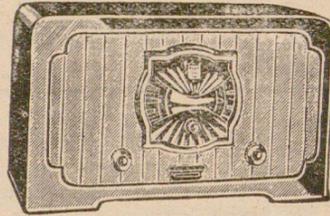
Примѣра на Ковачевцитѣ е ценна поправка за тѣхъ и добра поука за всѣкого. W.

Телеграма
МОРЕ ОТЪ ГАЛОШИ, ШУШОНИ БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ
(Европейски и бѣлгарски)
НАЙ-НОВИТѢ МОДЕЛИ ПРЪСНА СТОКА

2—5 при П. Камбуровъ тел. № 51.

Всѣкога отлична балканска саздарма, кози суджукъ, дѣнки и кози сирене, толумъ и тенекия, тичански бобъ, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгуларско бѣло вино и рекламни хармани цигари „Арапче“ I, II, III кач. при **Стефанъ Андрѣевъ**, бившъ Мухтаровъ дюкянъ. 3—10

Прѣсни ГАЛОШИ и ШУШОНИ при **БУКО АШЕРЪ** 1—5

РАДИО - УНИВЕРСАЛЪ голѣма мощностъ, селективностъ естественъ тонъ и опростено обслужване сж качества на новия „Супердинъ“ — 5 ламповъ цена 8500 лв. Представ за Сливенъ: П. Камбуровъ тел. № 51 2—3

НАЙ-МОДНИ Дамски ПАЛТА и БАЛТОНИ надостѣпни цени, ми пристигнаха **Дрехарницата ТОМА ТОМОВЪ**

Пушете „АРАБЧЕ“

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1367

Сливенския Окржженъ Сждъ въ разпоредително заседание на 24. XI. 1934 год.

ОПРЕДѢЛИ:

Допуска осиновяването на Иванка Славова Стайкова по мжжъ Георгева Андонова Кондева отъ гр. Нова—Загора, живуща въ гр. Сливенъ, отъ Тодоръ Димитровъ Кондаковъ и Цона Тодорова Д. Кондакова отъ гр. Сливенъ.

Преписъ отъ настоящето опредѣление да се залепи на опредѣлено мѣсто въ сжда, въ Сливенското Градско Общинско Управление и се публикува въ единъ отъ мѣстнитѣ вестници и държавенъ весникъ, ако въ двеседмиченъ срокъ отъ дена на съобщението, бждатъ внесени необходимитѣ разноски.

Председателств. чл.: (п) Сп. Жировъ

Членове: 1. (п) Ю. Николовъ
2. (п) Ал. Благоевъ д. чл.
Секретаръ: (п) Н. Димитровъ.

Вѣрно съ оригинала, който е обгербванъ съ 5 лева фондова марка.

Секретаръ: Б. Бъчваровъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1358

Сливенския Окржженъ Сждъ въ разпоредително заседание на 24. XI. 1934 год.

ОПРЕДѢЛИ:

Допуца осиновяването на малолѣтния Атанасъ П. Деневъ, роденъ на 9—V—1933 г. въ гр. Сливенъ, синъ на Марица П. Денева отъ гр. Сливенъ, жива, и на Петръ Деневъ отъ гр. Сливенъ—умрѣлъ, отъ съпрузитѣ Коста П. Ракладжиевъ и Русанка К. П. Ракладжиева, двамата отъ гр. Сливенъ.

Настоящото да се обнародва въ държавенъ вестникъ и единъ отъ мѣстнитѣ вестници, ако въ двеседмиченъ срокъ заинтересованитѣ осиновители отъ съобщението имъ внесатъ необходимитѣ разноски, а сжщо преписъ отъ настоящето да се обяви чрезъ залепване на мѣстото за обявление въ сжда и въ Сливенската Община.

Председателств. чл. (п) Сп. Жировъ

Членове: 1. (п) Ю. Николовъ
2. (п) Ал. Благоевъ д. чл.
Секретаръ: (п) Н. Димитровъ.

Вѣрно съ оригинала, който е обгербванъ съ 5 лева фондова марка.

Секретаръ: Б. Бъчваровъ